

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tuba Tragica, Seu Historiæ Horroris Plenæ Dominicis Per
Annum Concionatorio ritu aptatæ, Quibus ad oculum
ostenditur, quàm acribus pœnis flagitia proscindat
scelerum Ultor Deus**

Selhamer, Christoph

Norinbergæ, Anno Gratiaë M.DC.XCIX.

Concio XXXII. Nativitas B. V. Nomen Vivificum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52721)

CONCIO XXXII.

Festum Nativitatis B. V. M.

Et Nomen illius erit vivens. Eccl. 37.

Nomen Vivificum.

Circa Nomina infantibus danda mirabilis olim consuetudo viguit AA. Querebant Majores nostri proli suæ tale nomen communicare, quò vita in plura etiam lustra & numerosas Olympiades extracta, benè longa redderetur & proluxa. Eum in finem certò numerò æquales cereos accendebant, quos certis Divorum nominibus signabant, persuasi, quicumque cereus flammam suam longiùs produceret, servitutum vitæ mille inter pericula firmandæ & prorogandæ. Imponebant proin hoc ipsum nomen infanti, eoque simul nestorios vitæ annos apprecabantur. Hujus antiquissimi ritus mentionem faciunt duo Patres, Divus Joannes (1) Chrysostomus, & Divus (2) Cæsarius. Ille suo in Commentario Paulino sic loquitur: *Nomen Sancti alicujus imposturi, cereos quæ plures accendebant, suam cuiq; Nomen assignantes, atq; ejus demùm, qui ceteris extinctis supervixerat, nomen quasi longioris ævi arripientes, puero imponebant; à cereo nempe, qui diutiùs ardebat, vitæ producendæ ac tutandæ omnia depromentes.* Hunc in morem Petrus Aragoniæ Rex, filio suo nomen hausit An. Dom. 1196. ut perhibet (3) Marinéus. Jusserat ille duodecim cereos albos ejusdem longitudinis, ponderis, & crassitiei in Apostolorum honorem accendi, quorum singula nomina singulis cereis inscripserat, factò simul votò, se illius Apostoli Nomen filio imposturum, cujus cereus, reliquis extinctis, longiùs durasset. Sic Jacobi Nomen fortitus fuit infans: Hos tamen & alios his similes ritus, maximè si hanc ferant appendicem, vitam cum cereo producendam (quod quidem à Petro non legitur observatum) tanquam supersticiosos damnat citatus Pater.

Cæsarius eosdem Apostolos in fortitionem divisos memorat, quis eorum vitale nomen puero subministret. *In duodecim candelis* (verba sunt Cæsarii) *duodecim Apostolorum nomina singula in singulis scribuntur, que à Sacerdote benedictæ, simul aræ imponuntur; accedens inde semina, cuius*

Ll

jus

A.

Olim per cereos infantibus nomen quærebat, quo vita eorum produce-

retur. (1) S. Chrysost. in c. 4. Epist. 1. ad Cor.

(2) S. Cæsarius, l. 8. Mir. c. 61.

(3) Marinéus Sicul. l. 10. de reb. Hisp. c. 17.

B.

ut sic turpis est superstitio.

C. *ius nomen per candelam extrahit, illi pius cecus spiritus vite impendit.* Us autem constaret, quantus simul abusus hoc cum ritu irrepressisset, quem jure ipsi Coelites acriter castigabant, refert ulterius sequentia: Occurrit alicui per sortitionem hanc S. Andreas, cujus virtuti cum femina diffideret, repetita sortitione alium vitae Patronum captavit; de alterius verò contemptu ab ipso S. Andrea coram spectabili graviter fuit reprehensa. Alia pari ex diffidentia S. Judam Thadæum respuit; & ecce, non tantum ab eodem sancto Apostolo propter informem repulsam, est increpita, sed gravibus etiam poenis multata.

D. Hiberniæ populi dicuntur in Nominum impositione, superstium amicorum nomina mordicus averfari. Credunt stolidi parentes, hoc ipso propra eaque immatura morte infantem periturum, si alterius huc vivi nomen sortiatur; si verò defuncti sint amici, eorum nomina summa cum aviditate sectantur; quasi verò à mortuis vita profuere, à vivis timenda esset mors. Sed apage superstitionem, & turpem pietatis abusum! mens nobis est vitale nomen indipisci? *Mariam cognovimus.*

(4) S. Bern. *Mariam invoca*, Bernardo hortatore. *Ipsam sequens* (4) non erras, ipsam invocans nequaquam à vita devias in mortem repentinam. Deiparæ

E. *vite altricem, vite dispensatricem, vite armamentarium*, Chrysippus, Chryfologus, Bernardinus prædicant & doctissimus Idiota. Hic hodie duntaxat Nominis Mariahi vitalem potentiam producere mens est; cum enim hac ipsa Nativitatis Mariana festa luce, Virgini Matri prodigiosum sit Mariæ Nomen impositum, prout verior tenet & antiquior sententia magni Antonini autoritate (5) suffulta, æquum sanè fuerit, ut idem

(5) S. Antonini 4. p. cap. 13. de Angel. Salus. Nomen, tanquam nobile mortis antidotum, hodie ex instituto diluatur.

Non sine mysterio ab Ecclesia Matre Virgo Mater, *Viventium Mater* salutatur; quidquid enim vitam spirat, ab una Virgine derivatur, unde Mariæ Nomen, Omen dicas felicissimum vite. Idiota tam certum

(6) Gen. 2. est hoc assertum, ut verba illa (6) Scripturæ, *inspiravit in faciem eius spiraculum vite*, audacter Deiparæ (7) adscribat; sicut enim prima illa

(7) Idior. l. Cont. c. 5. Protoparentis caro, licet divinis esset manibus è limo elaborata, citò in tetram corruptionem, limum & pulverem abiisset, nisi per assulum delitum, carnem illam cadaverosam solidiori vita Deus instruxisset; sic penè per Mariam in hac vita vivimus, & in vita perseveramus. Idiota benignè vocat Mariam *Spiraculum hominis*, quia per te peccator restituitur. Profectò quisquis hoc Mariano halitu caret, is unà occasui propinquat. Sine Maria citò cadavera sumus, sine Maria citò in tumultum ruimus, &

F.
Probat
ex Script.
& SS. PP.

in vermes abimus. *Meum est conplium, mea est equitas*, (8) ipsa tecto (8) Prov. 8; nomine Deipara clamat, ubi legunt Hebræi: *Mea est essentia*, seu quod idem est, *subsistentia*, cum hæc ab illa per famæ sanctioris philosophiam nullatenus distinguatur. Quæ causa extitit, cur Andreas Cretensis (9) (9) Andra vita sustentaculum salutaret Mariam; nulla enim vita seu naturæ seu gratiæ diu subsistere potest sine hoc Mariæ fulcimento. Quisquis ergo hanc mortalem, quæ nobis cum brutis est communis, vitam satagit servare, vel prorogare; quisquis virtute seu vita Superis gratiosa perseverare intendit, hoc *vita sustentaculo* muniri exambiat. Procul hinc tetram mortem aufugere, ut primùm vivificans Mariæ Nomen audit proclamari, ex Luca & Joanne redditur manifestum, ubi Lazarus sine Maria non fuit suscitatus, Chryologo (10) teste, hunc in sensum loquente, & Nomen (10) S. Peci Marianum illustrante: *Sine Maria nec fugari mors poterat, nec vita poterat reparari. Veniat cum Martha Maria! veniat vite bajula!* Mariophilos inter Scriptores celebris hanc in horam de Nomine Mariano mota fuit quæstio, cur altera syllaba in Maria passim produceretur, & in voce Maria à mari ortâ corripeteretur? Varii varias asserunt rationes, quas in Echonica Tuba ex instituto producemus; nunc unam ex illis themati propriam, quod tractamus, huc transporto. Expreslit eam suo in Mariali (11) Albertus Magnus, estque tantò majoris authoritatis, quantò (11) S. Albi majoris sanctitatis est ipse Author. *Tertia diei, inquit ille, opus est Congregatio aquarum in unum locum, id est, Uterum virginalem, congregatio omnium gratiarum; sed in hoc est differentia, quòd congregatio aquarum appellatur Maria mediâ correptâ; congregatio gratiarum appellatur Maria mediâ productâ. Illa Congregatio aquarum brevis est & transitoria juxta illud Apocalypticum (12) *Et mare jam non est; hæc autem est perpetua juxta illud (13) Luca: Optimam partem elegit Maria, quæ non auferetur ab eâ*. Distinguit, ut patet I. c. Marianus author Marianam foecunditatem ab aquarum feracitate, atque in hac voce Maria mediam breviari, quia foetus edit fluidos ac brevi duraturos; in altera verò mediam produci, quia mortalium vitam producit, & vel maximè immortalis æternamque duraturæ vitæ essentiam seu subsistentiam procurat. Promisit hanc vitam, hanc vitæ essentiam & subsistentiam omnibus illis, qui seridè essent Mariam quæsitura. Ita sanè in Prov. (14) *Qui me invenerit, inventet vitam, & hauriet salutem a Domino*. Ubi per vocem hauriet vitæ ac omnimodæ salutis etiam corporeæ affluentia signatur, prout bellè observat (15) Damascenus, qui hoc ex capite Mariam vocat *Vitæ nostræ Antitipitiam*, à cujus nutu vitæ nostræ momenta decurrunt; sine cujus ope*

nulla humana salus dici poterit permanere; ideò Christianos omnes quocunque morbo infectos, pridem monuit (15) Bernardus: *Ad Mariam medicam accedamus*, nostrarum omnium ægri tudinum remedia obtenturi, quibus procul à tectis nostris funera pro scribamus, & vitam nostram in ævum prorogemus.

G. Si circumstantiæ temporis illius pensentur, quò nata & dicta est Maria Mater Dei, deprehendemus, eo ipso tempore natam, & Mariæ nomine insignitam esse, quò mundus iste ingravescente morbo ad decimum quartum diem pervenit, qui passim pro critico summè ominoso ac fatali die habetur; sic enim Hier. (16) in Libro Generationis JESV Christi Filii David, Filii Abraham &c. quatuordecim Reges reperit, quatuordecim Patriarchas, & quatuordecim Duces, ut adeò omnes

Generationes ab Abraham usque ad David generationes essent quatuordecim, à David usque ad transmigrationem Babylonis iterum quatuordecim, & à transmigratione Babylonis usque ad Christum totidem Generationes darentur. Post has omnes nascitur hodie, & faberrimo Nomine coronatur Maria. Cur? ut omnibus innotesceret, quòd dies criticos & fatales extinctos esse, mundo natam & datam esse Mariam, quæ Salutem orbi christiano invehret, juxta illud (17) Antistiti:

Genitrix Domini Salutem intulit orbi, eamque duplicem animi & corporis, gratiæ ac vitæ temporalis, quam non raro in oculi, & unicò temporis momentò tetra mors pessumdat. Gradatim ea, ut lubet, ruant corpora, crescant in dies cadavera, Mariam cogita, Mariam invoca, non recedat ab ore, non recedat à corde vitæ Salvatrix Maria, mortis profligatrix Maria. Hanc vel solo nomine tenent salutasse, metum incutit serpenti fato, ut retrò pedem moveat facti horroribus repressum. Contra impetuosos mortis assultus magnis se impensis unguenta fundimus pretiosa. Nomine tenus ex animo Mariam salutetur, & plus proderit hoc unicum Nomen, quàm si totam pharmacopæi officinam unguendo exhauriat. *Melius est Nomen bonum quàm unguenta pretiosa* Script. (18) teste. Nempe, unum Nomen Marianum millenis prævalet unguentis. Sic in terminis (19) Richardus:

Efficaciam hujus Nominis innuit Salomon dicens, melius est bonum Nomen quàm pretiosa unguenta; nulla enim pestis tam efficax est, nulla sic bene, quæ ad Nomen Mariæ non cedat continuo. Et verò potuit avis illa Nomen hujus nuda enuntiatione, de qua Lyræus (20) prædonis unguentis fugere, servare vitam vix unò pilò à morte remotam, quidni idem fortiori sperent, Sanctum Mariæ Nomen pleno affectu enuntiantes!

(15) S. Bernard. Sermon. 2. super Missus.
(16) S. Hieronymus in Matth.
(17) S. August. tr. 28. in Joan.
(18) Eccl. 7.
(19) Rich. l. 1. de laud. B. V. c. 2.
(20) Lyræus in Trisag. l. 1. Son. 31.

Prodigia solo nomine Mariano patrata, non patiuntur ullam diffidentiam mortales in animos irrepere. Ea tam ampla, tam proluxa sunt & numerosa, ut finem nullum sit Oratio inventura, si, quibus prodigiis supra omnem naturæ ordinem nobilitatum sit Marianum nomen, voluerō recensere. Luctatur cum præsentī fato Andronicus Imperator, jamque à Medicis deponitur, & tanquam evidens funus conclamatur, ecce jam voce defectuosa undam petit è fonte Mariæ; affertur, bibitur, & toto corpore aspergitur. Credi poterant Mariæ nomine aquæ fuisse coelitus medicatæ; mox enim & melius habere cepit, & totis viribus reparari.

Ille cum ex navigio in lembum descenderet, fallente vestigio lapsus ad ima maris defluxit, Vincentio (21) teste; at ecce post modicum tempus, qui pridem merfus esse credebatur, ad oppositum litus incolumis evalit; rogatus unde viveret undis absorptus? respondit, cum caderem sacrum Mariæ nomen assidue invocavi, & hem mox diva Virgo me palliō suō involvit & per undas marinas ad portum usque deduxit, unde modo salvus ope Virginis emergo. Ita sacrum hoc Nomen aquæ maris reveritæ hominem suffocare timebant, qui sacerrium hoc nomen etiam in profundo maris à se dimittere noluit.

Petrus Thyraeus (22) refert caput extincti militis in Valachia palam sub dio tertium jam annum jacuisse & Mariæ nomen inclamasse, quod cum transeuntes audirent, & ossa inter vocem inquirerent, his verbis à calvaria compellatos esse exploratores: viri quid hic statis curiosi? Christianus sum & prodigiōsæ Matri Mariæ semper impensè addictus; ante triennium in xpiatus hic loci cruento prælio cæsus occubui; at Virgo mater, cujus nomini devotus vixi, me reum supplicii æterni non patitur damnari; hæc me linguæ compotem jam triennio servat, ut & delicta mea valeam confiteri & veniam consequi merear. Sic accito è proximo pago Sacerdote, confessionem ritè peregit, acceptaq; novissima lustratione defuncti caput repente conticuit, ac perpetim quievit. Tanti nempe nomen Matris suæ Deus facit, ut tam inusitatō prodigio ejus Sanctitatem decantari vellet. Possẽ aliis pluribus prodigiis testatum reddere, quàm verè vivificum & vitale nomen si Marianum Nomen tetra mortis in ictu oculi debellativum Nomen; sed ut sua etiam tragædia tragicam Tubam coronet, nunc sub finem obiter ostendo, sicut hæctenus nominis Mariani cultus & reverentia mortem proscriptit, vitam firmavit & prorogavit; ita sacri hujus Nominis contemptu vitam corporis mutilatam, vitam animæ protritā, corpori & animo mortem

H.
Hoc No-
men prodigi-
a parit,
probatu-
r ex
Hist.

(21) Vinc.
Belvac. in
Spec. l. 7.
c. 88.

(22) Petrus
Thyraeus
de loc. in-
fest. p. 1.
c. 14.

(23) Ray-
naudus in
Centur.

I.
Scuprator
Sacrilagus
& Nominis
Mariani
blasphema-
tor præda
diabolo
corpore
datur &
animo.

Hist.

tem acceleratam esse. Aures arrigant Mariani Nominis olores. F-
Etum quod huc loci ex Raynaudi centuria (23) transporto, accidit in
Apulia non procul Bario sub finem Anni 1643. Ibi fuit Marchio fan-
guine quidem & opibus illustris, at verò carnis suæ & Satanae proci-
mancipium. Vidit Virginem piam voto virginitatis Deo ac Deiparae
obstrictam turpis leno, & in eam tantis illico focus exarsit, ut in omnem
ansam præda potitundi oculos & animos versaret. Audiit tandem solam do-
mi delitescere, mox ergo per posticum procius irruit solitaria vitium illu-
turus. Obstetit quidem turpibus ausis quanta vi potuit ac nisu, cumq; inter-
renitendum identidem Mariam inclamaret, sub cuius tutela se esse prob-
tebatur, ac unâ Virginis huius indubiam ultionem lenoni oggereret, qua
illi futura esset poenitentia uberrima fementis, spurcus admillarius hæc
blasphemias stygiam vocem resolvit: *Ecquam tu mihi Mariam no-
cuis, à qua mihi fidei huius casta veniat poenitentia? Non tulit Deus tan-
tam blasphemiam & atrocitatem enormi impudicitia junctam diu
esse impunitam. Vix siliquis hæcæ porcus lutulentus libidinem ex-
saturavit, hem subita morte Sacrorum expers defungitur. Anima lo-
abeuntis rectâ in Oreum raptâ est, cadaver autem à suis clanculo in Ca-
pucinorum ibi cœnobium concubia nocte delatum ac tumulo datum
est. Nesciebant Patres quàm misera morte sic extinctus Marchio, De
blasphemiam libidinem vindicante, bonâ itaque fide exceptum, cadaver
ejus tumulo condebant ritu Christiano non sine psalmis atque aliis sa-
fragiis, quibus animam defuncti sublevarent, sed frustra satagebant.
Noctæ tumulationem sequente, pius ex familia sacra Religiosus, tem-
plum sortè ingressus, super defuncti tumulum spectrum deprehendit, in-
tetrum, ita horridum, ut solo ex aspectu propè proprius exanimaretur.
Ut primùm verò ad se revertit, Cœnobii præfectum quid vidisset, ab-
monitum, eam in mentem induxit, ut mandatum ipsi imponeret de re-
perendo loco & spectro interposita adjuratione urgendo ad patefacen-
dum, quid isthic quereretur. Paruit imposito mandato Religiosus, quem
Præfectus ipse cum suis eadem ex familia illicò sequebatur. Adjuratio-
ne ex obedientia præcepto adhibita, spectrum ocius, quod erat, aper-
ruit his verbis: sum ego anima Marchionis hoc tumulo conditi, quam
Deus iustus Iudex ob injuriam Deo ac Deiparae, per votum obstrictæ
virginis patulanter illatam, & ob Marianum Nomen à Virgine imple-
ratum, à me verò grandi blasphemiam sibiò explosum, morte subita &
luxurioso corpore protusam aternis ignibus addixit; fidem verbis fa-
ciendam, si referatò tumulo cadaver à dæmonibus asportatum non
con-*

compareret, sed putor duntaxat intolerandus ex imo telluris prodiret. Apertus est tumulus mox tamen inanis locus aparuit, & tanta inde mephitis ascendit, ut complures ex illis qui aderant, quasi exanimati humi fluerent. Locus instar carbonum nigricans è tumulo protractus, & in sterquilinum abjectus, (mirum dictu) mox præda fuit quatuor corvis, qui loculum rostro diffringere & frustra visi sunt devorare. Magnum passim Oratoribus sacris hinc suppeditatum est argumentum ad incutiendos omnibus illis saluberrimos timores, qui sicut equus & mulus, quibus non est intellectus, in scelera abripiuntur.

Quid ad hæc & alia omnes illi, quibus semper invisum & infestum Nomen est Maria: eludant sonante cachinno Nominis Mariani patrocini-
 num! debitos honores Dei Genitrici Mariæ subtrahant perfidi! veniet tandem hora, quâ elusi & prostrati Nominis mariani casta poenitentia subeat animos flagrantibus Orci focus immerfos. *Oculos habent, & non vident, aures habent, & non audiunt* (23) ad prodigia faxei, ad palma-
 rem Dei vindictam flecti ferrei petrones. Eos summo terrarum Arti-
 fici Deo, qui solus nec oleum potest perdere, nec operam, reforman-
 dos committimus. Noverit ille, quod vires superat humanas, trun-
 cas quinti evangelii arbores seulptere, limare, donec formetur *Ch istus in illis*, ut Paulus (24) meminit. Nobis cum nostræ fidei domesticis ne-
 gotium est, qui ex dictis sibi firmiter persuadent, quanti Deus faciat
 suæ Matris sanctissimum Nomen, quod tantis ubique prodigiis in fir-
 manda vita & profliganda morte illustrat, tantis pariter poenis vindicat
 contemptum. *Letamini proin & exultate in N mine sancto ejus*, verba sunt
 Isaïæ, (25) omnes, qui diligitis eam! gaudete cum ea universi ut repleamini
 ab uberibus consolationis ejus, quæ omnigenæ salutis pharmacum, vitæ
 promptuarium, sanitatis armamentarium, afflictæ valetu-
 dinis instantaneum remedium orbi communicat
 per Nomen Marianum.

Amen.

CON-